

РЕШЕНИЕ

№ 1131/14.12.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – гр.Варна, Трето отделение, XXIX състав в публично съдебно заседание на осми декември две хиляди и девета година в състав :

СЪДИЯ: Кремена Данаилова

при секретаря Габриела Бардучкова като разгледа докладваното от съдията административно дело № 2758 по описа за 2009 г. на Административен съд – гр.Варна и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуален кодекс (АПК) и чл.40 ал.1 от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано по жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията /СОПА/ със седалище гр.Варна, чрез представляващ Юлиан Атанасов Чолаков срещу Решение №ДУ-09-9400-148(1)/28.09.2009 г. на областен управител на област с административен център – Варна, с което е отказан достъп до обществена информация на СОПА относно Закон за администрацията, Административнопроцесуалния кодекс, Харна на клиента на Областна администрация – Варна и Наредба за административно обслужване.

Жалбоподателят счита, че оспорения административен акт е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, като не е обосновал оспорения административен акт. Следвало е да се уточни от административния орган, дали счита информацията за квалифицирана или за такава по чл.13 ал.2 от ЗДОИ. Намира, че дори исканата информация да е служебна по см. на чл.13 ал.4 от ЗДОИ, то е незаконосъобразно достъпа до нея да се ограничава след като е налице надделяващ обществен интерес.

Счита, че е налице и нарушаване на материалния закон, предвид това че ответника е преценил, че исканата информация, не е обществена. Освен това с чл.37 от ЗОДОИ са изброени хипотезите, в които може да се окаже достъп до обществена информация и в случая не са налице предпоставки за това.

В писмена защита от процесуален представител адв.Маринов е посочено, че предмета на дейността на сдружението обуславя и необходимостта от предоставяне на поисканата информация. Счита, че поисканата информация е обществена, по арг. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ. При посещение в областна администрация – Варна не е установил Харта на клиента на ОА – Варна да е поставена на видно място. Претендира за присъждане на заплатената държавна такса, разноски в производството и възнаграждение за един адвокат.

Ответната страна Областен управител - гр.Варна не е изразил становище по спора и не е се е явил в съдебно заседание.

Административният съд, след като се запозна с твърденията, изложени в жалбата, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства и при спазване разпоредбата на чл. 168 от АПК, прие за установено следното:

От доказателствата по делото се установява, че процедурата за предоставяне на достъп до обществена информация на основание чл. 24, ал. 1 ЗДОИ е започнала с писмено заявление подадено от жалбоподателя до Областен управител – гр.Варна, с вх. № ДУ-09-9400-148/14.09.2009 г. Отправено е било искане за предоставяне достъп до обществена информация относно: 1. От кога датира практиката в деловодството на Областна администрация – Варна да се отказва на страните достъп до

административните им преписки?; 2. Предишен областен управител ли е въвел или настоящият?; 3. На какво основание е тази практика – устни указания, писмена заповед или нормативен акт?

Заявлението е разгледано и е постановено оспореното решение за отказ да се предостави достъп до информацията относно Закон за администрацията, Административнопроцесуалния кодекс, Харта на клиента на Областна администрация – Варна и Наредба за административно обслужване.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, изхожда от надлежно легитимирана страна, с правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК, подадена е в преклузивния срок, установен в чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и в изискуемата форма, съобразно чл. 38 от ЗДОИ.

Исканата информация е относно датата, от когато е въведена практиката да се отказва на страните достъп до административните им преписки, кой е въвел тази практика и на какво основание.

За да е налице задължение за предоставяне определена информация тя трябва да е обществена по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ, т.е. свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение на задължените по закона субекти. С разпоредбата на чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ е дадено законово определение на понятията "официална" и "служебна" информация. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/.

С поставените въпроси са поискани отговори, който жалбоподателя е преценил, че са обществена информация по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ.

С първия въпрос е поискано да се посочи от кога датира практиката в деловодството на Областна администрация – Варна, да се отказва на страните достъп до административните им преписки. От формулировката на въпроса се прави извод, че жалбоподателя е преценил, че в Областна администрация – Варна е налице практика да се отказва на страните достъп до информацията по преписките, но това му становище не е подкрепено с факти. В този смисъл не следва, че Областен управител е извел за себе си такова заключение, за да може да отговори на въпроса.

Втория въпрос е относно лицето въвело практиката да не се представят административните преписки на лицата. Отново е видно, че жалбоподателя си е изградил извод, за създадена от някого порочна практика, не сочи факти за това и желае извода му да се споделя от ответника, като нещо повече иска и в подкрепа на създадените си изводи ответника да му посочи факти.

С третия въпрос се иска да се посочат основанията за създадената практика да не се представят преписките, като е посочил, че иска посочване на указания, писмена заповед или нормативен акт в тази насока. Т.е. цели се ответника да признае с отговорите си, че е създал някаква практика, дори и да не счита, че е така.

Съдебната практика, позовавайки се на определението за термина "информация" според Българския тълковен речник, конкретизира понятието "обществена информация" като сведение или знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната, респ. за дейността на задължените по чл. 3 от ЗДОИ субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители,

създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл е следвало жалбоподателя да изиска конкретни документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти, за да достигне сам до отговорите на поставените въпроси пред областен управител – Варна. Съобразно разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗДОИ е посочено, че обществена информация е тази която дава възможност на гражданите сами да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Правилни са изводите на ответната страна, че исканата информация не е обществена, респ. официална или служебна по смисъла на ЗДОИ, поради което не дължи представянето и на жалбоподателя. В случай, че исканата информация е обществена е приложима разпоредбите на чл. 37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, респ. обосноваване, че е квалифицирана, защитена тайна или такава по чл.13 ал.2 от ЗДОИ. В този смисъл са неоснователни доводите на жалбоподателя, че решението не е мотивирано.

Действително погрешно е посочено правното основание, послужило за издаване на оспорения акт – чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, защото разпоредбата е приложима както вече се отбеляза само в случай, че се приеме, че информацията е обществена. В разпоредбата на чл.37 ал.1 е посочено: „Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице когато:”, т.е. нормата е приложима само, когато се отказва достъп до информация за която е прието, че е обществена, докато в случая не е така. Погрешно посочено правно основание предвид изложените мотиви не се отразява върху крайния резултата на административния акт, с оглед на което не е налице съществено процесуално нарушение.

По същите съображения не следва да се мотивира липса на надделяващ обществен интерес, по арг. на чл.13 ал.4 от ЗДОИ, поради това, че исканата информация не е обществена.

Посочено е, че нормативните документи, които определят правилата за работа на областна администрация са обнародвани в държавен вестник, а Харта на клиента е публикувана в интернет страницата на администрацията, поради което не следва предоставянето и по специалните способности на ЗДОИ. С диспозитивната част на оспореното решение е отказан достъп до информацията относно ЗА, АПК, Харта на клиента на Областна администрация – Варна и Наредба за административното обслужване. Не е отказано с конкретен диспозитив отговор на поставените въпроси, но от мотивите на решението се прави категоричен извод, че ответната страна отказва предоставяне на исканата информация. В този смисъл съдът приема, че не е налице мълчалив отказ, а е постановен изричен такъв по всички въпроси на поставеното заявление. Освен това жалбоподателя не е оспорил мълчалив отказ, а решение № ДУ-09-9400-148 (1) 28.09.2009 г. на областен управител – Варна.

С нормата на чл.2, ал.3 от ЗА, е предвидено, че при осъществяване на своята дейност администрацията е длъжна да предоставя информация на гражданите, юридическите лица и органите на държавната власт по ред, определен със закон. Съгласно чл.8, ал.3, т.7 от Наредба за административното обслужване, съответната администрация, респ. звено за административно обслужване дава информация за хода на работата по преписката. Съгласно чл. 14 от посочената наредба, администрациите определят помещение за преглед на информацията чрез разглеждане на оригинали или копия по чл. 26, ал. 1, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация. Следва, че администрацията има задължение да представи определени документи, въз основа на които заявителя на достъп до информацията да си състави определени изводи за работата и. По този начин принципът на откритост, достъпност и прозрачност е гарантиран. Очертана е рамката на информацията, която може да се предостави, със специалните норми на Наредба за административното обслужване.

Предвид изложеното, не всяка информация във връзка с дейността на администрацията представлява обществена информация, а само тази, която

задължените субекти са длъжни да представят съобразно чл.8, ал.3 от Наредба за административното обслужване.

Атакуваната заповед е законосъобразна, издадена от компетентен орган в установена форма при спазване на процесуалните и материални норми, а подадената срещу нея жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора искането на жалбоподателя за присъждане на сторени разноски е неоснователно по арг. на противното на чл.143 ал.1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал.2 пр.последно вр.ал.1 съдът,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията със седалище гр.Варна, чрез представляващ Юлиан Атанасов Чолаков срещу Решение №ДУ-09-9400-148(1)/28.09.2009 г. на областен управител на област с административен център – Варна.

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на жалбоподател - Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, чрез представляващ Юлиан Атанасов Чолаков за присъждане на платена държавна такса, разноски в производството и възнаграждението за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, чрез съда, който е постановил решението в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: